

Roczniki i kroniki polskie i litewskie (letopisi in kronike poljske in litavske, Warszawa 1850, 1 zvezek); *Historya włościan* (zgodovina kmetov na Poljskem, Warszawa 1874, 1 zvezek); *Żydzi w Polsce, na Rusi i Litwie, ich historya od XVII – XVIII wieku* (Židje na Poljskem, Maloruskem in Litavskem, njih zgodovina od 17. do 18. stoletja, Warszawa 1878.)

Razven teh večjih knjig je spisal še mnogo mnogo razprav, ki so raztresene po različnih časopisih in zbornikih; mnogo je tudi zapustil v rokopisu, n. pr. po polnem dovršeno in k tisku pripravljeno delo: *Historya miast w Polsce* (Zgodovina poljskih mest).

Že iz tega kratkega pregleda je razvidno, kako vestno je porabil ta učenjak ves čas svojega dolgega življenja znanosti v prid in v slavo naroda poljskega. Lepšega spomenika si pač ni mogel postaviti!

Š.

Slovenski glasnik.

† **Josip Hašnik**, znani, dobrovoljni pesnik slovenski, župnik pri sv. Juriji ob južni železnici, umrl je 6. marcija ob $\frac{1}{2}$ 1. uri po noči po prav kratki bolezni. Hašnik, porojen 8. marcija 1811. leta v Trebonji pri Vuzenici (Trofin bei Saldenhofen) na Spodnjem Štajerskem, bil je v mašnika posvečen 4. avgusta 1835. l. ter je služil po več krajih slovenskega Štajerja. Pokojni je bil učenec iz Slomškove šole. Prejšnja leta, ko so bili pravi domoljubi še redko sejani, zložil in uglasbil je več lepih in mičnih pesmic slovenskih, katere so močno budile po južnem Štajerskem narodno zavest ter se še zdaj rade prepevajo v veselih družbah. V tem oziru je bil vreden vrstnik Virkov in Orožnov. Svojo literarno ostalino je izročil g. župniku M. Lendovšku, da jo uredi in izdā. Lahka mu zemlja in pokoj njegovi duši!

† **Anton Janežič**, oče pokojnega pisatelja Antona Janežiča, umrl je 82leten 17. marcija t. l. v St. Jakobu v Rožni Dolini na Koroškem.

Odlikovanje dveh slovenskih pisateljev. Visoko c. kr. naučno ministerstvo je slovenskemu pesniku g. Simonu Gregorčiču, vikarju na Gradišči pri Gorici, podelilo za leto 1883. umetniško stipendijo, znašajočo več sto glđ., katero mu je porabiti v nadalnje izobraževanje v pesništvu. Take stipendije naučno ministerstvo vsako leto dajē 10–12 raznovrstnim avstrijskim umetnikom (slikarjem, kiparjem, pesnikom, skladateljem i. dr.), ki so pokazali s svojimi proizvodi, da so pravi umetniki, od katerih je pričakovati še novih umotvorov. G. Gregorčič je to stipendijo prejel za svoje lani na svetlo dane „Poezije“, katere je ves narod slovenski vzprejel z največjim navdušenjem in to po pravici, kajti te „Poezije“ so pravi zlati klasi slovenske lirike. In kakor je narod slovenski

vesel pozdravil Gregorčičeve „Poezije“, katerih se je v nekoliko mesecih razpečalo nad 1700 iztisov, ter tako tudi v materialnem oziru pomogel „Poezijam“ k vspehu, kakeršnega do zdaj ni čakala še nobena druga leposlovna knjiga slovenska: tako se danes veseli tudi iz vsega srca visokega odlikovanja pesnikovega, pozdravljajoč ga iz vseh pokrajin slovenskih: Bog živi! — G. Matej Cigale, c. kr. ministerski tajnik in urednik slovenskemu izdanju državnega zakonika, dobil je zaradi svojega mnogoletnega neutrudljivega in izvrstnega službovanja naslov in značaj vladnega svetovalca. Tudi to izredno odlikovanje bode veselilo vse omikane Slovence, ki vedo ceniti dejanske in resnične zasluge tega pisatelja slovenskega. G. Cigale je bil že l. 1848. glavni urednik „Sloveniji“, na pol političnemu, na pol leposlovnemu listu, ki je še le dvajset let pozneje v „Slovenskem Narodu“ našel svojega naslednika, in uredoval je svojo „Slovenijo“ tako spretno in dobro, da jo človek še dan danes slastno prebira. Urednik drž. zakonika krčil je pot slovenski juridični terminologiji in juridičnemu stilu, in s svojim slovarjem in svojo „Terminologijo“ si je postavil spomenik, dostojen slovenske hvaležnosti. Vrh tega je v mnogoštevilnih razpravah, natisnjenih v Janežičevem „Glasniku“ in v „Novicah“ razbistroval in pojasnjeval imenitne leksikalne in gramatikalne stvari, in ako tudi v teh razpravah ni vselej prave pogodil, to mu mora priznavati vsak, kdor pozna njegovo več nego pet in tridesetletno vestno delovanje v naši književnosti: gospod Cigale ima velike zasluge za to, da se je naš književni jezik v leksikalnem oziru očistil in pomnožil in v gramatikalnem oziru olikal in ustanovil in da je dobil tisto dovršenost v oblikah in tisto gibčnost in lahkoto v izraževanju, kakor jo ima v obče dan danes. Za tega delj g. pisatelju, slovničarju in leksikografu Cigaletu o njegovem odlikovanju častitamo iz vsega srca!

Vodnikov epigram. 15. avgusta 1810. se je v Ljubljani sijajno slavil Napoleonov dan; o priliki razsvetljave se je lesketal na deželni hiši transparent z napisom:

„Od Bljaka do Budue Ilirzi pojo:

Nash vajvod je Marmont, posdravljen naj bo“.

Besede so Vodnikove ter poleg „Ilirije oživljene“ uzrok žalostne usode njegove po reokupaciji avstrijski. Njega in škofa Kavčiča je preganjala avstrijska vlada kot francozka privrženca, ne uvažujé, da se je Kranjska po polnem odstopila Francoski v dunajskem miru l. 1809. in zvestobo prisegla Napoleonu I. ter da se je lože zanašati na zveste ljudi, nego na prelomnike prisege. Ko bi bil Vodnik pozneje po vrnitvi avstrijske vlade gojil tako mišljenje, to bi bilo pač kaznjivo. — Tako poroča in sodi o nesrečnem pesniku učenec njegov l. 1862. umrli župnik Nakelski Blaž Blaznik v svojih nemških memoarih. Omenjenega napisa nisem čital v nobeni slovenski knjigi; morda utegne koga zanimati ta drobtina; zato jo objavljam.

Ivan Vrhovnik.

Slovenske muzikalije. Jour-fixe-koračnica, za glasovir uglasbil in slavnemu literarno-zabavnemu klubu v Ljubljani poklonil Viktor Parma. Založila „Glasbena Matica“ v Ljubljani, tisk Blaznikove kamnopolisalne. Cena 40 kr. — „Milica“, polka française v spomin 125letnice Vodnikovega rojstva za glasovir uglasbil Viktor Parma, založil J. Giontini v Ljubljani, tiskal Jos. Eberle & Comp. na Dunaji. Cena 40 kr. — Gospod Viktor Parma, akoravno ni rodom